

Parashas Korach

Absolutely Terrible

“Let’s figure something out, Avi. How could Korach get such a terrible punishment?”

“Okay, Chaim. The Shelah explains that Korach had two very good reasons to escape punishment.”

“What are they?”

“First, Korach was the ancestor of many great people. Shmuel HaNovi was a descendant of Korach, as well as twenty four divisions of Kohanim who were all blessed with *ruach hakodesh*.”

“Impressive.”

“Secondly, Korach himself had a very high position. He was one of the bearers of the Aron Kodesh!”

“Unbelievable.”

“Now let’s consider the other side. Do you realize how terrible Korach’s punishment was? The Heavenly *Beis Din* (Court) only punishes offenders over the age of twenty. And the *Beis Din* (Rabbinical Court) in this world only punishes criminals over the age of thirteen. However, in the *machlokes* of Korach, the earth swallowed up one-day-old infants. As the verse states, ‘their women, children and babies’ (Bamidbar 16:27). ‘They and all that was theirs descended alive to the pit’ (ibid. 16:33).”

“Amazing. Why was such a terrible punishment given to such an important person?”

“This shows us how serious *machlokes* (argument) is. Korach and his followers were the first to challenge the *Gadol HaDor* (Torah leader). Until then it was unthinkable. Arguing with Moshe was like arguing with Hashem. Korach changed all that, lowered the respect for Moshe and caused a massive *Chilul Hashem* (Desecration of the Holy Name). For that he was punished.”

“What about Moshe and Aharon?”

“Their actions teach us how much we must love peace and pursue peace. Aharon did not speak at all during this *machlokes*. Korach wanted to make him lose his self-respect, but he would not get involved. Moshe Rabbeinu did even more. He tried to make peace by going to Korach’s allies, Dasan and Aviram.”

“Really? Moshe Rabbeinu was a king. He was the greatest *novi* (prophet) who ever lived. He, in all his glory, went to them?”

“Yes. That shows how much he loved peace.”

“What a lesson for all of us.”

Kinderlach . . .

Machlokes is one of the most terrible things in the world. It carries a very serious punishment. We must avoid machlokes at all costs. Listen to your opponent’s opinion. Consider what he has to say. Look for areas of agreement. Explain your side patiently. Try to compromise wherever possible. Speak softly. Smile. Make machlokes a thing of the past.

Shalom Account

“It’s late dear. Let’s take a taxi to the wedding. A bus will never make it in time.”

The husband and wife wait for a taxi to come by. A few pass, but they are full. It is getting later and later, and the wedding is about to begin. At last, the husband motions to a driver and he pulls over.

“Can you take us to Givat Shaul?”

“Surely. That will be forth shekels.”

“Forty shekels!!! That is way too much money. It’s only a ten minute ride.”

“That’s the price. Take it or leave it.”

The wife realizes that they have no choice. If they do not take this cab, they will be late.

“Let’s get in dear and sit down. We’ll talk during the cab ride.”

“Okay, but this is highway robbery.”

“Dear, try to calm down.”

“How can I? That driver is taking advantage of us.”

“If I told you that someone else was paying for the fare, would you be upset?”

“Not really.”

“Then you can relax. This cab fare is coming from a special account that will not affect our budget in any way.”

“How is that?”

The wife takes a small object out of her purse. It is an envelope with the words “Shalom Account” written on the outside. She pulls out two twenty shekel bills and hands them to her husband.

“Here is the cab fare dear.”

“I never saw that envelope before.”

“I have had it for a while. I was reading the Chofetz Chaim’s sefer, ‘Shmiras HaLoshon’. He advises setting aside some money at the beginning of the year in a ‘Shalom Account’. Most *machlokes* (quarrels) begin with little things. He broke my pen. She lost a house key. The neighbor left dirt on my steps. We get very upset over these things and we start an argument. These petty arguments can lead to all sorts of big *aveyros* (sins) – *loshon hora*, *sinas chinam* (hatred), *onaas devorim* (saying hurtful words), and embarrassing people. All of this could have been avoided if we just learned to forego a little money. Therefore I set aside this money. Whenever a small monetary squabble pops up, and I see that the other side is not giving in, instead of getting upset, I pull out my little envelope.”

“And the argument ends right there.”

“Exactly.”

“That is brilliant. And it is surely worth the money. Who needs all of the aggravation of a *machlokes*.”

“Don’t thank me, dear. Thank the Chofetz Chaim.”

Kinderlach . . .

This week’s parasha is about machlokes. We learn from Korach, about the terribly damaging effects of machlokes. It is one of the worst things in the world. The Chofetz Chaim has a simple way to avoid most arguments. It just costs a little money. We are willing to spend money on many mitzvos: an esrog for Succos, matza for Pesach, tzitzis, tefillin, etc. This mitzvah also costs money. Guess what. It’s a big bargain. Kinderlach, you know a good buy when you see it. Buy a lot of shalom for a little money.

Mockery

“Moshe, if four threads of *techailes*

(blue wool) make a *tallis* kosher, then an entire *tallis* made of *techailes* must surely be kosher.” “No, it is not Korach.”

“Moshe, if a small *mezuzah* with two parshios of the Torah written on it are enough for a house, then surely a house

filled with *Sifrei Torah* does not need a *mezuzah*!” “Yes it does, Korach.” “That’s ridiculous! Look, here are 250

talleisim made entirely of *techailes*. Look who are donating them; 250 *Roshei Sanhedrious* (heads of high courts of Torah law).”

Rav Chaim Shmuelevitz points out that

Korach’s claims were totally unfounded. Korach was a very intelligent person. How could he have asked such ridiculous questions? Even more amazing is the fact that he was able to convince 250 Jewish leaders, brilliant and respected *Roshei Sanhedrious*, to follow him. How did he do it? Rav Shmuelevitz explains that Korach’s questions had an air of *leitzonus* (mockery) about them. He was able to ridicule Moshe Rabbeinu and his authority. Ridicule gives a person power way beyond that of logic. The episode of Korach illustrates the tremendous destructive force of *leitzonus*.

Kinderlach . . .

What’s wrong with making a little joke? It’s a mitzvah to be happy, isn’t it? Let us not confuse happiness with leitzonus. Happiness comes from appreciating everything that you have in life. When you realize how much Hashem has given to you, and are contented with all you have, you cannot help but to be happy. Leitzonus, on the other hand is a destructive force that only wants to destroy good people and their deeds. It has the power to overthrow the good using ridicule and mockery. Additionally, one who makes fun of another often transgresses the sins of embarrassing your fellow man and hurting him with words. Kinderlach, before you make that quick joke think of the damage and the sins that it will cause. Is it really worth it?

הגדרת לבנר

פרשת קרח

קופת השלום

"כבר מאוחר. בוא נעצור מונית. אם ניסע באוטובוס לא נגיע בזמן לחתונה."

הזוג עומד ומנסה לעצור מונית. עוברות כמה מוניות, אך הן מלאות. בינתיים הומן עובר, והחתונה עומדת להתחיל בכל רגע. סוף סוף, האישה מנפנף למונית אחת, והיא עוצרת לידם.

"האם תוכל לקחת אותנו לגבעת שאול?"
"ודאי. תמורת ארבעים שקל."

"ארבעים שקל?! זה הרבה מדי. זו נסיעה של רק עשר דקות."
"זה המחיר שלי. אני לא אסע בפחות."

האשה מבינה שאין להם ברירה. אם לא יקחו מונית זו, הם יאחרו.

"בוא נקח אותו. נדבר בזמן הנסיעה."
"בסדר, אבל זה ממש הפקעת מחירים."

"הרגע, יקרי."
"איך אני יכול להרגע? הנהג הזה ממש מנצל אותנו."
"אם אומר לך שהנסיעה היא על חשבון מישהו אחר, האם היית מתרגז כל כך?"
"לא כל כך."

"הרגע. התשלום למונית בא מקופה מיוחדת, ולא מקופת ההוצאות הרגילות שלנו."
"איך זה?"

האשה מוציאה מעטפה מתיקה, ועליה רשומות המלים "קופת השלום". היא מוציאה שתי שטרות של עשרים ש"ח, ומוסרת אותם לבעלה.

"הנה דמי הנסיעה במונית."

"אף פעם לא ראיתי את המעטפה הזאת."

"יש לי אותה כבר זמן מה. קראתי את ספרו של החפץ חיים, 'שמירת הלשון'. הוא מציע להפריש כסף בתחילת כל שנה לקופת שלום. רוב המחלוקות מתחילות מדברים קטנים: הוא שבר לי את העט, היא איבדה את המפתח, השכן השאיר לכלוך על המדרגות. אנו מתרגזים מדברים קטנים אלה, ואז מתעורר ויכוח. וויכוחים קטנים אלה מובילים לכל מיני עבירות גדולות: לשון הרע, שנאת חנם, אונאת דברים, והלבנת פנים. אפשר להמנע מכל זה אם רק מוותרים על מעט כסף. לכן שמתי כסף בצד, וכל פעם שמתעורר ויכוח קטן בענייני כסף, ואני רואה שהצד השני איננו מוותר, במקום להתרגז, אני מוציאה את המעטפה."

"ואז הויכוח מסתיים."

"נכון."

"זה ממש גאוני, וודאי שווה את הכסף. מי צריך את כל עגמת הנפש הכרוכה במחלוקת?"

"התודה איננה מגיעה לי - היא מגיעה לחפץ חיים."

ילדים יקרים...

פרשת השבוע עוסקת במחלוקת של קרח ועדתו. מקרח אנו לומדים על הנזק העצום שטמון במחלוקת. היא אחד הדברים המזיקים ביותר בעולם. לחפץ חיים היה אמצעי פשוט מאוד כדי להמנע מרוב המחלוקות בחיים: מעט כסף. אנו מוכנים להוציא כסף על מצוות רבות: אחרוג לחג הסוכות, מצה בפסח, ציצית, תפילין וכו'. גם מצווה זו עולה כסף - אך מדובר ב"מציאה" ממש. ילדים יקרים, קל לראות שמדובר ב"מציאה" מוצלחת במיוחד: אפשר לקנות הרבה שלום תמורת מעט מאוד כסף.

ליצנות

"קפץ קורח ואמר למשה: טלית שכולה תכלת מהו שתהא פטורה מן הציצית. אמר לו: חייבת בציצית. אמר לו קורח: טלית שכולה תכלת אין פוטרת עצמה, ארבע חוטים פוטרות אותה? בית מלא ספרים מהו שיהא פטור מן המזוזה. אמר לו (משה לקורח): חייב במזוזה. אמר לו (קורח למשה): כל התורה כולה רעה פרשיות אינה פוטרת את הבית, פרשה אחת במזוזה פוטרת את הבית? אמר לו (קורח למשה): דברים אלו לא נצטוית עליהן ומלבד אתה בודאן. מיד צוה ועשו ר"ג טליתות תכלת ונתעטפו בהן אותן ר"ג ראשי סנהדראות שקמו על משה" (מדרש רבה י"ח, ג').

ר' חיים שמואלביץ זצ"ל כותב שטענותיו של קורח היו חסרות בסיס לחלוטין. קורח היה אדם פיקח. כיצד יכול היה לשאול שאלות שטותיות כל כך? מה שמפליא עוד יותר היא העובדה שהצליח לשכנע 250 ראשי סנהדראות, מנהיגים חכמים ומכובדים, להצטרף אליו. כיצד עשה זאת? מסביר ר' חיים שמואלביץ שמשאלותיו של קורח נדף ריח של ליצנות, ומשום כך העז ללגלג על משה רבינו ועל סמכותו. ליצנות קורח נתנת לאדם כוח רב עוד יותר מכוחו של ההגיון. המעשה עם קורח מראה את כוחה ההרסני של הליצנות.

ילדים יקרים...

מה רע בבדיחה קטנה? זו מצוה גדולה להיות בשמחה, לא? בוא לא נבלבל בין שמחה לליצנות. שמחה נובעת מההכרה שהתברכנו בכל כך הרבה דברים טובים בחיינו. כשחושבים על כל מה שה' נתן לנו, ושמחים במה שיש לנו, אי אפשר שלא להיות מאושרים. ליצנות, לעומת זאת, הינה כח הרסני הרוצה רק להרוס אנשים טובים ואת מעשיהם הטובים. יש בה את הכח להאפיל על הטוב על ידי שימוש בלגלוג ובהלצה. בנוסף לכך, אדם הצוחק על אחרים, עובר לעיתים קרובות, על הלבנת פנים ופגיעה בזולת. ילדים יקרים, לפני שאתם "יורים" את הבדיחה, חשבו על הנזק ועל העבירות שהיא עלולה לגרום. האם זה שווה?

איום ונורא

"אני רוצה שנבין משהו, מוישי. כיצד היה יכול קרח לקבל עונש כה חמור?"

"בסדר, חיים. השל"ה מסביר שלקורח היו שתי סיבות טובות להמלט מעונש."

"ומה?"

"ראשית, קרח היה אחד האבות של אנשים שהיו מגדולי ישראל. שמואל הנביא היה מצאצאיו, וכך עשרים וארבע משמרות של לוויים, שנתברכו ברוח הקודש."
"מרשים ביותר."

"שנית, קרח עצמו היה בעל מעמד גבוה מאוד. הוא היה מנושאי ארון הקודש!"

"באמת דבר לא יאומן!"

"וכעת נציג את הצד השני: האם אתה יודע כמה נורא היה עונשו של קרח? בית דין של מעלה מעניש רק חוטאים שמעל לגיל עשרים שנה, ובית דין של מטה מעניש רק חוטאים שמעל גיל שלוש-עשרה. אך במחלוקת של קרח, האדמה פתחה פיה ובלעה עוללים בני יום. כפי שאומר הפסוק: 'נשיהם, בניהם וטפם' (במדבר ט"ז, כ"ז). 'וירדו הם וכל אשר להם חיים שאולה.' (במדבר ט"ז, ל"ג)."

"באמת מדהים. מדוע קיבל אדם כה חשוב עונש כה נורא?"

"דבר זה מראה לנו כמה חמורה היא המחלוקת. קרח ועדתו היו הראשונים שחלקו על גדול הדור. עד אז לא העלה איש בדעתו לעשות זאת, שכן לחלוק על משה היה כמו לחלוק על הקב"ה. קרח שינה זאת, פגע בכבודו של משה וגרם לחילול ה' עצום. ועל זה נענש."

"מה עם משה ואהרן?"

"המעשים שעשו מלמדים אותנו עד כמה עלינו לאהוב את השלום ולרדוף אחריו. אהרן לא דיבר כלל במשך כל המחלוקת. קרח רצה שאהרן ידבר ויבזה את עצמו, אך הוא לא רצה להתערב. ומשה רבינו עשה עוד יותר מזה - הוא ניסה לעשות שלום ע"י פנייה לשותפיו של קרח, דתן ואבירם."

"באמת? משה רבינו היה המלך. הוא היה הנביא הגדול ביותר שהיה אי פעם. והוא, עם כל גדולתו, הלך אליהם?"
"כן. זה מראה עד כמה אהב את השלום."
"כמה עלינו ללמוד מזה!"

ילדים יקרים...

המחלוקת היא אחד הדברים הנוראים ביותר בעולם. ועונשה חמור ביותר. עלינו להמנע ממחלוקת בכל מחיר. האזינו לדעתו של החולק עליכם, וחישבו על דבריו. חפשו עניינים שבהם אתם מסכימים בכל זאת. הסבירו את הצד שלכם בסבלנות. נסו להתפשר בכל מקום שאפשר. דברו בשקט, וחייכו. דאגו לכך שלא תהיינה עוד מחלוקות.